

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB
Frankopanska 16

USI-599/18-9
UPRAVNI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO
08-07-2019
dana .....20.....

POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA
BROJ: 711-U-2614-P-367-16/18-09-17
PRIMLJENO: NEPOSREDBNO - PREDANO POŠTOM
dana 15-07-2019, 20.....
Glas u privitku. Primjeraka 1 Priloga .....
Poslovni broj: Usz-3961/18-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, Blanše Turić i mr.sc. Mirjane Juričić, članica vijeća, uz višu sudsku savjetnicu Tatjanu Ilić, zapisničarku, u upravnom sporu tužitelja Gorana Bradića iz Zagrebu, kojeg zastupa opunomoćenica Darija Božinović, odvjetnica u Republici Hrvatske, Zagreb, Kneza Mutimira 5, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: UsI-599/18-9 od 24. svibnja 2018., u sjednici vijeća održanoj 28. ožujka 2019.

presudio je

- I. Odbija se kao neosnovana žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: UsI-599/18-9 od 24. svibnja 2018.
- II. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 3.125,00 kn.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: UsI-599/18-9 od 24. svibnja 2018. odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske broj 711-I-103-P-367-16/18-09-17 od 11. siječnja 2018. (točka I. izreke) te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora u cijelosti kao neosnovan (točka II. izreke).

Navedenom odlukom tuženika utvrđeno je da je dužnosnik Goran Bradić, direktor APN-a do 20. srpnja 2017. davanjem uvjetne suglasnosti APN-a 14. rujna 2017. na zahtjev dužnosnika Bože Petrova, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske do 30. listopada 2016., koji u obnašanju navedene dužnosti sudjeluje u imenovanju i razrješenju direktora APN-a i razmatra godišnja izvješća o radu APN-a, a kojom je uvjetnom suglasnošću utvrđeno pravo na subvencionirani kredit i maksimalan iznos kredita za sedam članova zajedničkog domaćinstva iako dva člana zajedničkog domaćinstva koja su obuhvaćena danom uvjetnom suglasnosti u trenutku podnošenja zahtjeva nisu imala prebivalište na istoj adresi prema uvjerenju o prebivalištu, što nije u skladu s Provedbenim programom poticanja gradnje i rekonstrukcije (dogradnje i nadogradnje) kuća te dosadašnjom praksom postupanja APN-a u postupku utvrđivanja prava na subvenciju kredita, počinio povredu članka 7. točke c) ZSSI-a (točka I. izreke). Za navedenu povredu ZSSI-a dužnosniku je izrečena sankcija iz članka 42. stavak 1. podstavak 2. ZSSI-a, obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 5.000,00 kn, koja će trajati pet mjeseci te će se izvršiti u pet jednakih uzastopnih mjesečnih obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 1.000,00 kn (točka II. izreke).

Rješenjem broj: 711-I-455-P-367-16/18-13-17 od 4. travnja 2018. ispravljena je navedena odluka na način da u točki I. izreke na str. 1 te u obrazloženju navedene Odluke, prvi odlomak, 4. red, na str. 1. i zadnji odlomak, 12. red, na str. 9., redni broj godine umjesto „14. rujna 2017.g.“ glasi „14. rujna 2016.g.“ (točka 1. izreke) dok u preostalom dijelu odluka ostaje neizmijenjena (točka 2. izreke).

Protiv navedene presude žalbu je podnio tužitelj zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome ističe da prvostupanjski sud čitavo obrazloženje presude svodi na paušalan zaključak o tome da su u konkretnom slučaju bile ispunjene zakonske pretpostavke za utvrđivanje postojanja povrede iz članka 7. točke c.1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa. Smatra da je time, kao i u pobijanoj odluci, čije se poništenje predlaže, izostalo potpuno i pravilno utvrđenje relevantnih činjenica te navođenje konkretnih razloga koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza. Ističe da je iznio razumne argumente koji govore u prilog pogrešnoj pravnoj ocjeni naravi same uvjetne suglasnosti i tumačenja iste kao dokumenta na temelju kojeg se utvrđuje pravo podnositelja zahtjeva na kredit, a u odnosu na izdavanje kojeg dokumenta je zaključeno o postojanju povrede. Kako i sam naziv sugerira uvjetna suglasnost je uvjetna, dakle, njome se ne utvrđuje nikakvo pravo podnositelja zahtjeva, ne uspostavlja nikakav pravni odnos, nije neopoziva i ne podrazumijeva da će osobi kojoj je izdana u svakom slučaju biti odobren kredit odnosno da će s tom osobom biti sklopljen ugovor o kreditu. Osim što nakon izdavanja uvjetne suglasnosti podnositelj zahtjeva ima obvezu dostaviti APN-u dokumentaciju neophodnu radi izračuna konačnog iznosa kredita, nakon izdavanja iste, a prije donošenja odluke o odobrenju kredita APN provjerava ispravnost i cjelovitost prispjele dokumentacije. Ukoliko je dokumentacija uredna korisniku se izdaje odobrenje za kredit te ga se upućuje na realizaciju kredita (ispitivanje kreditne sposobnosti, utvrđivanja vrijednosti založene nekretnine i potpisivanje ugovora o kreditu) u banku koju je potencijalni korisnik sam odabrao. Ističe da je u prvostupanjskoj presudi izostala ocjena ovih razloga, dakle, nisu uzete u obzir i utvrđene sve činjenice i okolnosti bitne za zakonito i pravilno rješavanje predmetne upravne stvari i pravilne primijene pravnih propisa na temelju kojeg se riješila upravna stvar. Predlaže žalbu uvažiti i pobijanu presudu poništiti, otkloniti nedostatke i presudom riješiti stvar na način da se tužbeni zahtjev usvoji u cijelosti te tuženika obveže na naknadu troškova upravnog spora. Traži i trošak sastava žalbe u iznosu od 3.125,00 kn.

Tuženik u odgovoru na žalbu u cijelosti osporava osnovanost žalbe i žalbenih navoda. U bitnome u odnosu na pravnu prirodu uvjetne suglasnosti napominje da je Provedbenim programom poticanja gradnje i rekonstrukcije (dogradnje i nadogradnje) kuća propisano da APN na temelju dostavljenih potpunih zahtjeva za kreditiranjem utvrđuje maksimalni iznos kredita i dostavlja korisniku kredita uvjetnu suglasnost za kredit, koja među ostalim sadrži popis potrebnih dokumenata i upute za daljnje postupanje korisnika pri ishođenju kredita u banci. Dobivena uvjetna suglasnost je preduvjet za provjeru kreditne sposobnosti kod poslovnih banaka s kojima je potpisan Ugovor o poslovnoj suradnji. Sastavni dio uvjetne suglasnosti je i izračun maksimalne visine kredita zajedno s rokom otplate, kako bi se u skladu s izračunom provjerila kreditna sposobnost, Korisnici kredita kojima je izdana uvjetna suglasnost, ovisno o vrsti instrumenata osiguranja kredita (hipotekarno jamstvo) koji su odabrali, dostavljaju APN-u odgovarajuću dokumentaciju. Okolnost broja članova zajedničkog domaćinstva utvrđuje se jedino i isključivo dokumentom „uvjetna suglasnost“ po zaprimanju zahtjeva podnositelja kada se obavlja kontrola cjelokupno zaprimljene dokumentacije te se niti u jednoj kasnijoj fazi ova okolnost ponovno ne utvrđuje. Zaključno ističe da presudom prvostupanjski sud u cijelosti cijeni sve razloge, uzima u obzir utvrđene

sve pravno relevantne činjenice i okolnosti bitne za pravilno i zakonito rješavanje upravnog spora uz pravilnu primjenu materijalnog prava kojim se rješava upravna stvar. Predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući osporavanu presudu i postupak koji joj je prethodio u granicama razloga navedenih u žalbi, u skladu s člankom 73. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine,“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.; dalje: ZUS), ovaj sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se prvostupanjska presuda pobija žalbom, a niti razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

Ovaj sud nalazi da se osporena presuda prvostupanjskog upravnog suda ne može ocijeniti nezakonitom niti po jednoj osnovi propisanoj odredbom članka 66. stavak 1. ZUS-a, odnosno ne nalazi osnovanim prigovore tužitelja iz žalbe o nepravilno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju te nepravilnoj primjeni materijalnog prava, a niti povrede pravila postupka koje tužitelj posebno niti ne obrazlaže.

To stoga jer je, prema podacima iz spisa dostavljenog uz žalbu, postupak prije donošenja osporene odluke proveden sukladno odredbama Zakona o upravnim sporovima, a prvostupanjski upravni sud je istu utemeljio na dokazima i činjenicama utvrđenim u postupku donošenja pojedinačne odluke javnopravnog tijela. (članak 33. stavak 2. ZUS-a).

Za ocjenu postojanja zabranjenog djelovanja tužitelja i time ocjenu zakonitosti odluke tuženika i prvostupanjskog suda odlučne su odredbe članka 3. stavak 1. točka 35., članka 4. stavak 5. i članka 7. točka c) Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj 26/11., 12/12., 126/12., 48/13.-proč.tekst, 57/15., dalje: ZSSI).

Prema ocjeni ovoga suda prvostupanjski sud pravilno prihvaća stajalište tuženika da je tužitelj dužnosnik u smislu odredaba ZSSI-a, odnosno čelna osoba Agencije za pravni promet i posredovanje nekretninama (dalje: APN) s izvršnim ovlastima koja odlučuju o pravnim interesima osoba temeljem kojih se može stjecati određena imovinska korist te da terminološka razlika (direktor, a ne ravnatelj) ne predstavlja razloge zbog koje se direktor APN-a ne bi smatrao dužnosnikom u smislu ZSSI-a. Isto tako, s obzirom da je dužnosnik Božo Petrov u vrijeme podnošenja zahtjeva za subvencionirani kredit i u vrijeme davanja uvjetne suglasnosti obnašao dužnost potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske, tako da sudjeluje u imenovanju i razrješavanju direktora APN-a i razmatra godišnja izvješća o radu APN-a, nesporno je da postoji odnos podređenosti tužitelja prema dužnosniku Boži Petrovu i s time povezanim odnosom zavisnosti pa se pravilno zaključuje da se u konkretnim okolnostima može smatrati s tužiteljem povezanom osobom u smislu odredbe članka 4. stavak 5. ZSSI-a.

Suprotno žalbenim navodima, tužiteljevi argumenti na kojima temelji otklanjanje počinjenja povrede odredbe članka 7. točke c) ZSSI-a zbog pogrešne pravne ocjene naravi uvjetne suglasnosti, nisu od utjecaja na drugačije rješenje predmetne upravne stvari.

Naime, iako se radi o „uvjetnoj“ suglasnosti koja sama po sebi ne proizvodi nikakve pravne učinke predstavlja osnovu za daljnje radnje koje se moraju poduzeti u svrhu konačnog kompletiranja zahtjeva za kreditiranje (izdavanje odobrenja za kredit). Uvjeti iz te suglasnosti će se realizirati ako se ispuni naknadni uvjet uspješno okončanog dijela postupka kod poslovne banke, a odluka o odobrenju kredita zapravo sadrži sve bitne elemente koji su prethodno bili sadržani u uvjetnoj suglasnosti odnosno nakon donošenja uvjetne suglasnosti više ne ispituju niti utvrđuju u njoj utvrđeni podaci.

Iz sadržaja uvjetne suglasnosti koja se izdaje na temelju Provedbenog programa poticanja gradnje i rekonstrukcije (dogradnje i nadogradnje) kuća u okviru kojeg se provodi postupak odobravanja kredita za tu namjenu proizlazi da se pravo na subvencionirani kredit

